

Rozmarná kráska

Greenhorns

1. Říčkou, kde praotec plavíval klády,
řítí se můj koráb, tam staví se zády
kráska co v rozmaru na skálu hází
plavce, když na její úsměv hned sází.
2. Koráb teď ve vlnách kaskády jančí,
kráska s ním ve vírech divoce tančí.
Balvany s chocholem tříště se ježí,
kličku sem, kličku tam, proplujem stěží.

R: Večer až prodlouží na říčku stíny,
čeká nás v lučinách její proud líný,
v loudavém rytmu s ním budem si hrát,
do písku tvé jméno tam budu psát
stará ty řeko, já tak tě mám rád.

3. Ty, krásko divoká, ke hříchu svádíš
jarní když cestu si přes louky krátíš
honíš si tařící zvlněné vlasy,
jak studí tvá náruč, poznám dnes asi.

R:

4. Koráb se nahýbá, vodou se plní,
rozmarná kráska dál v bocích se vlní.
Loď je dnem vzhůru, já chytám se olší.
Proud mi vzal šanci - a to je nejhorší!
5. Břeh je mi spásou a sluníčko svítí,
suším se naznak ve voňavém kvítí.
Jsem z toho venku a v krátkém už čase
svou krásku rozmarnou pokouším zase.

R: +
Stará ty řeko, já tak tě mám rád.